

Részletes válasz, újdonság nélkül

Indul-e akció a lakásmaffiák ellen?

Azon az esős augusztus 6-án került sor a petíció átadására

Megérkezett a válasz, nem ezt vártuk.

Kedélyünk mint a hullámvasút kocsija: egyszer fent, egyszer lent.

Akkor például fent volt, amikor azt olvastuk az egyik újság tudósításában - hírül is adtuk a Sors-Társak Lapja előző számában -, hogy Molnár Gyula, a Szocialista Párt fővárosi elnöke "több pontban vázolta a budapesti fejlesztéseket: akciót indítanak a lakásmaffia ellen, egységes lakbért és parkolási rendszert vezetnek be". Három kihangsúlyozott pontból egy az ingatlanbűnözők visszaszorítása? Ebből lesz valami!

Meg akkor is, amikor a Sors-Társak Egyesülete Országház előtt tartott nagy nyári demonstrációjának utolsó napján a sátorbontás előtti fórumon az hangzott el az ugyancsak szocialista politikus, az egyesület tagjainak érdekében rendszeresen kiálló Devánszkyné dr. Molnár Katalintól, hogy tudomása van arról, a kormányzat ismét foglalkozik a megoldatlan kérdésekkel, és ha felkérjük, készséggel részt vesz a válaszok kidolgozásában. Néhány perccel később pedig a Miniszterelnöki Hivatal illetékese érkezett oda, és - miközben

SORS-TÁRSÁK LAPJA
Az ingatlanbűnözés károsultjainak fóruma 2006/8. augusztus

Kormánykörökben ismét napirenden a lakásmaffia-bűnözés

A bacetriscikül, az utóbbi nap vesztésénél most Koponyán az eny a szaténos, hangulatosított szaténos a Kesztyűs utca szaténos helyénél. A lakás mullatalkotokot szaténos fogja fogja Lakás egyenlőnek fogja allee utat egy lakásig költözött, ki az Összegyűjtő el a "mi" (sz) egy hadnak nyakát)

lett. Ez kivétel az Öttaggyűléshez fordultak, s ennek azzal vége lett esemény: 1986 parlamenti bizottság képviselői tagjaiból egy ad hoc albizottságot hoztak létre az ügyvezető feladatkörök jelenleg végrehajtása. Ez az albizottság áttekintheti az ügyvezető tevékenységét.

ra törekedtek, hogy a ki-
alakult helyzetről tisztán
kép alakuljon ki, és a meg-
célított tuchanak jövevény
az Önkormányzatnak.

Er modeler av miljøforutsetningene, og i tillegg, er han en høyt ansett ekspert på utslipp av klimagasser. Han er leder av et stort miljøprosjekt i Norge, og har vært med på å utvikle en rekke miljøprosjekter i Norge og i utlandet.

nak, a Székelyföldi esküvők körpénzének egyenlőit állalta elő, hogy az egyenlőit állami forrásból juttasson tevékenységbe folytatásához: a megoklított kapcsolatainak apolitikus, a köznevelési megismeréséhez, az igazságtalanságok elutasításához. Ráadásul számos mások

sódtak benne, a társadalmasítás elindított folyamatát visszafordította.

ami azzal is járt, hogy az egyesület számára egy évben kiutalt támogatás -

működésre, kifosztottak új egzisztenciájának megalapozásához fordítható segítségre - azonnal meg is szűnik. A szinte egyhangúlag elfogadott előző határozat helyett aztán érvénybe lépett ez, amelyet csak a kormánypárti képviselők szavaztak meg.

A petícióra adott válasz tartalma lényegében ennek a szellemében fogant. Megütközéssel fogadták az egyesület minden sanyarúság ellenére a soruk jobbra fordulásában reménykedő tagjai - a hullámvasút a mélybe száguldott -, és a válaszra válasz fogalmazódott. Közreadjuk jelen lapszámunkban mindkettőt, tessék böngészni, mérlegelni az állításokat.

Lesz-e válasz a válasz
válaszára?

Nem a levél hiányzik, hanem a hasznos tett. Például hogy valósuljanak meg azok az elképzelések, amelyeket az írás elején említettünk.

„Az illegális bérbeadás nem kerül a hatóság látókörébe”

Török-Szabó Erzsébet úrnő részére,
elnök

Sors-Társak Közhasznú Egyesülete a Lakásmaffia Áldozatainak Érdekvédelmi Szervezete

Budapest, Dobózi u. 7-9. fszt. 3., 1086

Tisztelt Elnök Úrnő!

Miniszterelnök Úr megbízásából érkezett hozzám a Sors-Társak Egyesületének 2006. augusztus 6. napján kelt petíciója, figyelemmel arra, hogy az Országgyűlés által korábban elfogadott 71/2004. (VI. 22.) OGY határozatban foglalt feladatok teljesítése, és az arról szóló évenkénti beszámoló koordinálása az Igazságügyi és Rendészeti

2 Sors-Társak Lapja

Minisztérium feladata.

Az egyesület a petícióban egyrészt az ún. lakásmaffia-tevékenység áldozatainak támogatásához, illetve az elkövetők adófizetési kötelezettségének megállapításához, másrészt a fent említett országgyűlési határozatban szereplő V/7., VII/1. és 3. számú feladatoknak a jelenleg hatályos 53/2005. (VI. 4.) OGY határozatban való ismételt megjelenítéséhez

kérte Miniszterelnök Úr támogatását. A petícióban foglaltakkal kapcsolatban az alábbiakról tájékoztatom.

Az Országgyűlés Alkotmány- és Igazságügyi, az Önkormányzati és Rendszeti Bizottságainak képviselőiből 2003-ban alakult meg az ún. lakásmaffia-tervényt vizsgáló közös albizottság, amely több mint egy évig tartó alapos

és eredményes tényfeltáró munkájának eredményeként készült el az a közös jelentés, melyben mindazok a tények és körülmények felderítésre kerültek, amelyek hozzájárulnak az ingatlanok tulajdonjogának átruházásához kapcsolódó különböző bűncselekmények megvalósulásához. A jelentés egyik érdeme, hogy modellezte a lehetséges elkövetési magatartásokat, így az álel-

adói elkövetést, az akarat-hibás ügyleteket, a palástolt kölcsönügyleteket és a szabályos ingatlanárverést követő lakhatási jogtól való megfosztást. Ehhez kapcsolódóan az elkövetési magatartások büntetőjogi értékelését is elvégezte, és arra a következtetésre jutott, hogy ezen magatartások a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvényben nevesített csalás, sikkasztás és ezzel összefüggésben magánokirat-hamisítás, közokirat-hamisítás büntetetté való-sítják meg, továbbá gyako-ri a zsarolás, kényszerítés, illetve személyi szabadság megsértése is. E bűncse-lekményekkel kapcsolat-ban alkalmazható büntető eljárési szabályok, bünte-tések és intézkedések megfelelően kezelik e spe-ciális motivációjú elköve-tési magatartásokat.

Az albizottsági jelentés megállapításai alapján fo-galmazódtak meg többek között a petícióban emlí-tett feladatok is, amelyek első alkalommal a 71/2004. (VI. 22.) OGY-határozatban jelentek meg, évenkénti beszámolási kö-telezettséget is megfogal-mazva a Kormánynak. Az előírt feladatok teljesítésé-vel kapcsolatban mind a Pénzügyminisztérium, mind az akkor működő If-júsági, Családügyi, Szociá-lis és Esélyegyenlőségi Mi-nisztérium alapos és kö-rültekintő mérlegelés után a 2004. évre vonatkozóan elkészített országgyűlési beszámolóban fejtette ki szakmai álláspontját, me-lyet az Országgyűlés meg-tárgyalt és elfogadott. Az említett beszámoló részle-tesen ismertette azokat a civil támogatási formákat, amelyek az egyesület által képviselt sértettek támoga-tására is hivatottak. Ugyancsak e célt szolgálta az az intézkedés, amely a parlament jóváhagyásával a 2005. évi költségvetésből a Sors-Társak Közhasznú Egyesülete javára 50 millió

forint ellenőrzött felhasz-nálását hagyta jóvá.

Abban a kérdésben, hogy az illegális ingatlan-és lakásbérbeadások mi-lyen mértékű adóhiányt eredményeztek, a Pénz-ügyminisztérium a szük-séges vizsgálatok lefolyta-tását követően megállapí-totta, hogy az illegális bér-beadás nem kerül az adó-hatóság látókörébe, ezért az abból származó bevétel nem mérhető, hivatalos el-járás körébe nem vonható. Erre tekintettel e feladat további szerepeltetése sem indokolt az országgyűlési határozatban.

A Kormány az 53/2005. (VI. 4.) OGY határozatban foglalt feladatok teljesítésé-ről szóló beszámolóját 2005. évre vonatkozóan is elké-szítette, és azt benyújtotta az Országgyűlésnek. A be-számoló megtárgyalásának időpontját az Országgyűlés őszi napirendje határozza meg. A Kormány a folya-matos feladat meghatáro-zás eredményeképpen 2006. decemberében az ez évi feladat teljesítéséről is elkészíti jelentését, melyben azok a polgári jogi területet érintő jogszabály-módosítá-sok is szerepelnek, amelyek az ingatlanokhoz kapcsoló-dó nemkívánatos jelenség további megelőzését hiva-tottak biztosítani.

Kérem Elnök Úrnőt, hogy hasznos és figyelem-felhívó tevékenységét to-vább folytatva fogadja el a petícióra adott szakmai választ azzal, hogy a to-vábbi lépéseket a Kor-mánynak a hatályos OGY határozatban megjelölt fel-adatok teljesítéséről szóló 2006. évi beszámolóját kö-vető parlamenti döntés ha-tározza meg.

Az egyesületi munkájá-hoz sok sikert kívánok.

Budapest,
2006. szeptember 5.

Tisztelettel
Dr. Petrétai József

A lakásmaffiaügy a sajtóban

Védenek a törvények, ugye...? (...) 1990 óta egyetlen kormány sem akadályozta meg a lakásmaffia működését. (Félreértés ne es-sék, efféle ügyekben az öt nyelven beszélő egyetemi tanár épp-úgy kisember, mint a kukásautó sofőrje.) Török-Szabó Erzsébet-tel a lakásmaffia áldozatait tömörítő Sors-Társak Közhasznú Egyesület Dobozi utcai irodájában találkozom, és egy csöppet sem csodálkozom azon, hogy ez az energikus, csinos asszony már kora reggel dolgozik. Épp egy fiatal, vidéki házaspárral tár-gyal, akiknek a házát a jövő héten árverezik. Ők a harmadik cso-portba tartoznak: kölcsönt vettek fel, hogy az otthonukat rendbe szedjék, hiszen beteg gyermekük még betegobb lett volna egy vi-zes, dohos lakásban, és a gyógyítása sincs ingyen... - Az ország szinte minden pontjáról érkeznek hozzánk sértettek, áldozatok, a számuk nem csökken - mondja Erzsébet. - És senki se ringassa magát abban a tévhitben, hogy csak tanulatlan, felelőtlen vagy nagyon idős emberek válhatnak áldozattá. Ugyan! Tíz év tapasztalata alapján állítom, hogy igen sok értelmiségi, aktív korú em-ber kerül önhibáján kívül bajba. (...) Nem mondhatom, hogy az eltelt tíz év alatt semmi sem történt. Voltak jószándékú kezdemé-nyezések, de egyik kormány sem vitte végig. Szerintem ha az or-szág vezetői, a jogszabályok alkotói - vagy az ügyvédek, köz-jegyzők, bírók, földhivatali munkatársak - eltöltenének az egye-sületünk irodájában néhány hetet, valószínűleg megdöbbenné-nek attól a rengeteg szenvedéstől, nyomorúságtól, amellyel na-ponta találkozunk... Rosszkedvűen ballagok a szerkesztőség felé a találkozás után, mert hirtelenjében eszembe jut számtalan szo-morú beszélgetés. Egy tanárnő, aki a testét bocsátotta áruba, hogy a bűnöző ne hajtsa ki a lakásából - azaz fizetni tudja a rész-leteket meg a botrányosan magas kamatot -, egy csodálatos asz-szony, aki rengeteg emberen segített, aztán a nagy segítségben olyan emberért kezeskedett, aki nem érdemelte meg. A lakása bánta. Eszembe jut egy férfi, aki jogi végzettsége ellenére maga is áldozattá vált. De egy idős, dunántúli hölgy is, aki a férje halála után vásárolt egy kicsi lakást ügyvédi közreműködéssel - ahogy kell -, de csúnyán becsapták: az eladó nem a lakás tulajdonosa volt. Nos, a hölgy egyedül végigvitt egy hosszadalmas pert - és nyert! Az adásvételt bonyolító ügyvédet elmarasztalták. A hölgy lelkesen magyarázta, hogy írjam meg: senki se adja fel! Felleb-beznek a végsőkhig, álljanak ki az igazukért. De hiába villan át az agyamon e kellemes élmény, a számítógépemen új e-mail vár (nagy rendező az élet). „Tizenegy évvel ezelőtt lettem a lakás-maffia áldozata. Nyolc évig folyt a büntetőper, ahol a csalást megállapították, négy évig a polgári per, ahol 4 360 000 forint megtérítésére kötelezték az alperest. 1996-ban költöztem Buda-pest nyolcadik kerületébe egy idős asszonyhoz, akit ápoltam, és bejelentkeztem hozzá. De ő sajnos nyolc hónap múlva meghalt, s a lakást nem kaptam meg. Azóta pályázom lakásra a kerület-ben - sikertelenül. Pedig az országgyűlési képviselőt 1996-2000 között minden hónap első szerdáján felkerestem a fogadóóráján, később számtalan önkormányzati vezetőt is. Albérletben élek a kerületben, havi nyolcvanezer forintért. Nyugdíjba készülök, rö-videsen nem tudom fizetni az albérletet. Nagyon félek, hogy az utcára kerülök...” Bende Attiláné (Nők Lapja, V. Kulcsár Ildikó, 2006. szeptember 6.)

Zárt osztályra, orvosi segítséggel. Szigorítaná a kényszerszergogy-kezelés elrendelését két MSZP-s képviselő, akik azt szeretnék megakadályozni, hogy indok nélkül vihessenek be valakit a pszichiátriára. Tisztességesnek tartják az orvosok túlnyomó többségét, de több olyan esetről is tudnak, amikor valakit a csa-ládja vagy a lakásmaffia juttatott zárt osztályra, szakmai segít-séggel. Az egészségügyi törvény módosítására nyújtott be javas-latot két szocialista parlamenti képviselő, Török Zsolt és Tóth

„Ki kit véd? Ki kinek a hozzátartozója?”

A Magyar Köztársaság Miniszterelnöke
Gyurcsány Ferenc úr részére

Budapest

NYÍLT VÁLASZ

Miniszterelnök Úr!

Íródott 2006. szeptember 11-én, a benyújtott petícióra érkezett, nem a beadványban leírtakra ad választ, felháborító, melynek értékelése a korábbi időre vonatkoztatva nem változott, egyenlő 0, tehát nulla.

Az átruházott választ nem fogadjuk el.

Engedje meg, hogy a magam és a sorstársaim nevében mint „STATISZTIKAI DB-SZÁMOT JELENTŐ MAGYAR ÁLLAMPOLGÁROK” sajnálatunkat fejezzük ki, hogy az Önnek címzett tiszteletünket kifejező levelünket arra nem méltatja, hogy megtisztelje Önmagát, s hajlandó lett volna válaszolni. Miért nem tette?

A szabadság ideje alatt a családi és az üzleti gondok megbeszélése valóban fontosabb, mint azok az állampolgárok, akik bár statisztikai számként, de bíz-

va Önt és a pártot megválasztották 2006. ápr. 09-én. Igaz, hogy az újbóli megválasztását megelőzően az a kormány, amely megszu-
vazta több száz ember életének az újbóli életkezdéséhez való segítséget, az el is vette!

De hogy mégis megismerje a statisztikai számok emberségét, mi ilyen hiszékenyek vagyunk, ezért élnek vissza a mi bizalmunkkal.

Mi önmagunkból indulunk ki, Önmagunkat szeretnénk viszontlátni a vezetőségben, mi nem egy férfit vagy nőt látunk, hanem egy államfőt, vezetői pozícióval felruházott személyt, empátiája nélkül.

Lehet, hogy Ön már nem lesz miniszterelnök, amikor én, Török-Szabó Erzsébet még mindig harcolok az igazságért, a lakásmaffia áldozataiért. De így valóban már könnyű, mert nem kell sem anyagi, sem tárgyi dolgokra vi-

gyáznom, mert Önök engedték, sőt hozzájárultak, hogy azokat ellopják.

Azt kívánom, hogy ilyen helyzetben vezesse az államot, és nem lesz probléma a vagyoni bevallási lap kitöltésével, és nem fogják elfelejteni a milliós értékű vagyonok bevallását.

Az Altus Kft.-hez, valamint az Ön érdekeltiségéhez fűződő vállalkozások problémáinak eltussolásához hasonló bánásmódot kívánunk a hatóságok hozzáállása részéről.

Az Ön kft-je visszamenőleg nem bírálható az idő eltelte miatt, a szerződés semmis.

Mi viszont kérjük, hogy visszamenőleg vizsgálják, csak ezt kívánjuk, hogy visszamenőleg mondják ki a semmisséget a szerződéseinkre.

A példamutató magatartásokat követik a bűnözők, mert büntetlenül végezhetik az ingatlancsalást.

Önnek joga van parlament elé terjesztést kezdeményezni.

- A kormány jogalkotási terve - 35. § (3) A kormány jogalkotási tervét az igazságügy-miniszter a Miniszterelnöki Hivatal vezetőjével együttesen készíti elő és terjeszti a kormány elé.

- A törvényalkotási program - 36. § (2) A program tervezetét az igazságügy-miniszter a Miniszterelnöki Hivatal vezetőjével együttesen készíti elő és terjeszti a kormány elé.

Erre vártunk volna. Egy már elismert bűnözési forma áldozatainak újbóli életkezdéséhez és egy nonprofit szervezet, aki nem ellopta a kapott támogatási pénzt, hanem valóban arra használta fel, amire kérte és kapta, az emberek kilakoltatásának megakadályozására további működéséhez.

Az egyesület részére küldött válaszra reagálunk

Harminc napon át szünet nélkül zajlott az ügyfélfogadás a téren, a nyári demonstráció idején

Feledékenységekben nem szenvedek, emlékszem rá, hogy én kezdeményeztem az albizottság létrejöttét.

Talán valaki más felejtette el? Talán a válaszadó? Én nem felejtettem el!

A petícióban is leírtuk, hogy mit mondott Dr. Petrét József az Országgyűlés Alkotmány- és Igazságügyi Bizottságának 2005. október 25-én kedden 10 órakor kezdődött ülésén. Szó szerinti részlet a jegyzőkönyvből:

...„Azt gondolom, hogy a lakásmaffia jellegű ügyekkel szembeni fellépésnél nem országgyűlési határozatokat kell hozni, hanem sokkal inkább meg kell oldani azokat a jogalkotási feladatokat, amelyek a hatékonyabb fellépést biztosítják.

Én a lakásmaffia jelenleg esetében azt tudom mondani, hogy ezt a jelenséget óvatosabban kell megítélni... hiszen nem egységes. Én valójában azzal a részével, amit jelenleg ebbe a jelenségkörbe sorolnak, ami a színlelt szerződések következtében áll elő, jogászként nem nagyon tudok mit kezdeni... akaratnyilatkozat kérdését kérdőjelezi meg”...

Milyen példamutató magatartást tanúsítanak?

Folytatás következik,
íródott
2006. szeptember 18-án

A korábban feltett kérdés: milyen példamutató magatartást tanúsítanak?

A választ megkaptuk. Hurrá! Ismét vegyenek példát Önről, hogy igenis be kell ismerni a hazugságot, az emberek félrevezetését, megtévesztését, az emberek bizalmával való visszaélést. S talán egyszer mi is elérjük, mint a lakásmaffia áldozatait, hogy a velünk szembeni elköve-

tők, azok a jogi képviselők, akikkel szemben még a mai napig sem kezdődött el a felelősségre vonás, egyszer törvény elé kerülnek. Ki és kivel szemben tenné meg?

Ki kit véd? Ki kinek a hozzátartozója? Holló a holló szemét nem veszi... Mikor szólal meg a lelki-furdalás azokban az esküt tett bírákban, akik az ítéletekkel védik a bűnözőket? A hatályos jogszabályok alapján a bűnözés ellen fellépni köteles hatóságok. A bonyolítókat, kölcsönadókat, közreműködő ügyvédek, a közjegyzőket mint a színlelt, fiktív adásvételi szerződést készítőket, aláírókat. Az emberek kifosztásában közreműködő és a statisztikában élenjáró Dr. Gönczöl Judit közjegyzőt? Szívben a száj, szájban a szív, mondja a mondás.

Meglepődtünk volna, ha másképp történik, amikor a miniszterelnöknek készültünk petíció átadására. 2004. augusztus 20-án Medgyessynek akartuk átadni. Akkor is miniszterelnök-váltás történt. 1996-2006 közötti időszakban a parlament a süket fülek szigete.

Kérdés, ki lesz a következő miniszterelnök aki végre tesz lépéseket az áldozatok érdekében?

Meglepődtünk volna, ha kérésünknek eleget tesznek.

Akitől kalácsot várunk, bilincset kapunk, mondja a népi bölcsesség.

Budapest,
2006. szeptember 19.
02 óra 45 perc

Tisztelettel:
Török-Szabó Erzsébet
elnök

96-os áldozatok,
rehabilitációra váró
sorstársak nevében

Gyula. A politikusok szerint a kényszergyógykezelés elrendelésénél a jelenlegi szabályozás nem biztosít elegendő lehetőséget a betegeknek saját védelmükre, ugyanakkor túl nagy hatalmat ad annak az orvosnak, aki ezt elrendelheti. Török Zsolt az [origo]-nak elmondta, több olyan esetről is tudnak, amikor valaki ellen összejátszott a családja egy orvossal, vagy éppen a lakásmaffia záratott be valakit a pszichiátriára. A képviselők egy konkrét, hozzájuk érkezett lakossági bejelentés nyomán döntöttek úgy, hogy törvénymódosítást nyújtanak be, de erről az esetről sem kívánt bővebben nyilatkozni Török. Az egyik módosításuk szerint legalább két orvos azonos véleménye kellene ahhoz, hogy valakit kényszergyógykezelésre ítéljenek, a jelenlegi egyetlen szakvélemény helyett. „Az ügyvédek, közjegyzők és az orvosok 99,9 százaléka becsületes, de elég egy orvos, aki tévútra lép, máris kiszolgáltatott helyzetbe kerülhet bárki. Akár engem is elvitethet így a családom” - mondta Török. Szerinte ha két orvos alakítana ki a leendő betegről szakvéleményt, az megfelelő kontroll lehetne, ugyanakkor nem lassítaná a kezelést. (origo, 2006. szeptember 7.)

Ombudsmani vizsgálat egy kilakoltatás miatt. Vizsgálatot indít a kisebbségi ombudsman annak kiderítésére, hogy történt-e törvénysértés azokkal az önkényes lakásfoglaló családokkal szemben, akiket a budapesti Thököly út egy lebontás előtt álló házából lakoltattak ki az önkormányzat. Az egyik kilakoltatott nő elmondta, hogy már 4 éve lakik a lebontás előtt álló épületben családjával mint önkényes lakásfoglaló, mert XIII. kerületi lakását a lakásmaffia kicsalta tőle. Hétfőn reggel a budapesti Thököly út 31. szám alatti épület nem lakáscélú helyiségei ajtajait behegesztették, a benne lakó családok ingóságaival együtt. Az intézkedés miatt hét család, összesen 22 ember, köztük 9 gyermek fedél nélkül maradt éjszakára. (...) Az érintett családok nem lakáscélú helyiségben, önkényesen tartózkodtak, és semmilyen jogviszonyban nem álltak az önkormányzattal, ezért hivatalosan nem is tudhattak róluk. Az alpolgármester - Kaltenbach Jenő ombudsman kezdeményezésére - családok átmeneti otthonában próbálja elhelyezni a kilakoltatottakat, köztük négy kiskorú gyermeket is. (MTI, Index, 2006. szeptember 12.)

Kártalanításra nincs jogszabály. A 2001-es csúchoz képest visszaszorulóban vannak az úgynevezett lakásmaffia jellegű bűncselekmények. Póczik Szilveszter kriminológus szerint ez főképp a földhivatali nyilvántartási rendszer megváltoztatásának köszönhető. (...) A kriminológus szerint az összes bűncselekmény és bűnelkövető számához viszonyítva az ingatlancsalások és elkövetők száma ugyan elenyészően kicsi, az okozott kár azonban igen jelentős. Ugyanis nemcsak az elorzott ingatlanok áráról van szó, hanem arról a felmérhetetlen társadalmi kárról és költségről, amelyet ezek a cselekmények okoznak: a hajléktalanságról, a családok széthullásáról, a sértettek esetleges újbóli talpra állásának többletköltségeiről, az intézményekbe vetett közbizalom megrendüléséről. (...) Mint elmondta, az ingatlan-visszaéléseknél igen magas az áldozati közrehatás foka, a sértettek túlnyomórészt - ha akaratlanul is - hozzájárultak a bűncselekmények bekövetkezéséhez. Az elkövetők gyakran előre kitanítják leendő áldozatukat, mit kell mondania az ügyvédnek, közjegyzőnek, utóbbiak pedig az előttük elhangzottakat kénytelenek okiratba foglalni. Utólag, különösen, ha több tanú áll szemben a magára hagyott sértettel, igen nehéz bizonyítani, hogy a szerződésbe foglaltak nem feleltek meg a sértett valódi akaratának. Ezért is nagyon fontos a megelőzésben, hogy a feleknek külön-külön ügyvédje legyen. A megelőzés további eszköze lehet a társadalmi összefogás, a közösségi bűnmegelőzés rendszere és a jogtudatosság erősítése is. Póczik Szilveszter felhívta a figyelmet arra is, hogy a károsultak a ma érvényben lévő szabályok szerint nem kártalaníthatóak. Ez a jogi

Belülről már szép a nagylóci ház

Még küszködniük kell, hogy kikerüljenek a pénzzavarból

Fizessék a kilakoltatásuk utáni gázszámlát is?

A nappaliban minden a helyén áll

Szőcs Lajos most éppen kőműveskedik. Kényszer szülte foglalatossága, mert a szerződött helybéli iparos már többszörösét elkérte az eredetileg kialakított renoválási összegnek, aztán megint csak kért volna a folytatáshoz. Erre már nemet mondott Szőcs, de a munkát mégiscsak el kell végezni, különben soha nem lesz olyan az épület, amilyennek lennie kell.

Év elején megírtuk azt a kálváriát, amelyet hitvesével végig kellett járnia, most csak felidézzük.

Budapesti karosszéria-szerelőként keresett önálló műhelynyitási lehetőséget, és Százhalombattán találta meg azt a házat, amelyben lakni is lehet, műhely is lehet. Átvállalták az eladó OTP-hitelét, akkoriban még 3 százalék volt a kamat, ami aztán

hamarosan a tízszeresére emelkedett, fizethették a magas törlesztőrészeket. Viszont a műhely forgalma is emelkedett, egy idő után már nyolc ember - segéd, tanuló - és újabb és újabb műszer, gép kellett, hogy kielégítsék az igényt. A polgármester kedvezményes hitelajánlattal kereste meg az arra érdemes helyi vállalkozókat, köz-

tük Szőcs Lajost, aki többletmunkahelyet is teremtő fejlesztési programot, üzleti tervet dolgoztatott ki (úgy félmillió forintért), a pályázási kiírásnak megfelelően a költségekben a sajátrészt is feltüntetve. Ehhez viszont magánhitelt keresett. Ötmillió szerződésben állapodtak meg, amelyből nem egészen négymilliót kaptak kézhez - a többi elment közvetítőnek közjegyzőnek, ügyvédnek -, viszont a kölcsönösszeg kamataival együtt kilencmillió szerepelt a szerződésben. Olyan szerződésben, hogy ennyiért eladták az ingatlant. (A fizetés esetén ezt annuláló másik szerződés ügyvédi letétbe került.)

A postabanki pénzhez azonban végül nem jutottak hozzá. A polgármester a sajnálkozását fejezte ki,

hogy a banki politikába nem illett bele a projektjük finanszírozása. Nem volt mit tenni, jelentkeztek a hitelezőnél, hogy valahogy kifizetik, amit megkaptak, aztán búcsúzanak el, de az nem egyezett bele, már az övé a ház. Egy dr. Kovács Márta nevű ügyvédhez fordultak, aki félvállról vette az ügyüket (azóta más panaszára kizárták az Ügyvédi Kamarából).

A közjegyző által hitelesített szerződés egyértelműnek tűnő bizonyíték volt minden bírósági fórumon az adásvételre - a kilakoltatási végrehajtás ellen hat évig küzdöttek sikerrel, aztán 2002 márciusában el kellett hagyniuk otthonukat.

Bejárták Tolnát és Baranyát meg néhány további megyét, ám olcsó, elfogadható minőségű házat

nem találtak. Mígnem egy hirdetés kapcsán eljutottak ide, Nagylócra, és a családi viszály miatt ingatlanától sürgősen szabadulni akaró tulajdonostól sikerült jó áron megvenni. A vételárhoz, a felújításhoz adott kölcsönt a fiuk is, a Sors-Társak Egyesülete is. Az asszony tavasszal ideköltözött, legyen, aki folyamatosan rajta tartja szemét az építkezésen, mert a férj nem akarta még feladni a biztos pénzkereső állást Százhalombattán, ahol a szennyvíztelep karbantartója volt.

A közelben járva, Nagylóc felé kanyarodtunk. Gyönyörű tájon, a Cserhát lágy ívű hegyei között meghúzódó település ez, egy macskaugrásnyira Szécsénytől, kettőre a Világörökség részeként számon tartott Hollókőtől. Három híressége: egy Árpád-ház-kori földvármaradvány, egy 15. századi katolikus templom és egy Jézus nyomaiként hitt különös mélyedés egy vulkáni kőzetben.

Az egyik híresség, a templom közvetlen közelében áll a kétszobás épület (a kettő között üres, öreg palóc parasztház áll, tájmúzeumnak szánva, de egyelőre nincs rá pénz). Belül már szépen magukhoz igazították, kívül még kell rá költeni, sőt mint kiderült nemrég, a fedélszék sincs olyan jó állapotban, mint első látásra tűnt, azt is meg kell majd erősíteni. A házaspár nem felhőtlenül boldog, és ez nemcsak a tisztességtelen kőműves okán van így. Ahogy beszélgetünk, egyre több indoka derül ki ennek. A férjnek éppen felmondták az állását, márpedig két nyugdíjból még nehezebb lenne gyorsan visszafizetni a kölcsönöket. A bankoktól viszont nem sikerült az újonnan vett, terheletlen házra jelzálogkölcsönt felvenni kis részletfizetésre. Az asszony éppen készül

Szécsénybe, ott biztatta valaki. Ő megpróbálta már a környéken végigérdeklődni, akadna-e számára valahol egy négyórás állás, de hiába. A borongás további oka: Százhalombattán a gázszolgáltató pert nyert ellenük, fizetniük kellene 200 ezer forintot - holott a gázfogyasztás ideje már a kilakoltatásuk utáni időre esik. Csak a hercehurcában ők nem intézkedtek a szolgáltatóval kötött szerződés felbontásáról, márpedig így a felgyűlt tartozás az ő nevükön szerepel. A bíró csak azt tudta javasolni: később perelje vissza a pénzt attól, aki használta a gázt. (Megjegyezzük: az őket tönkretévő uzsorás vette meg árverésen a házukat!) Már arra is gondoltak, hogy eladják a rendbe tett épületet, mert nagyon nyomasztja őket a kölcsön, csak hát a szomszéd háza az önkormányzat beköltöztetett egy soktagú családot. Szőcsék a megismerkedés után átadták nekik azokat a régi ruháikat, amelyeket feleslegesnek ítélték, ám hamarosan pénzt kértek az új szomszédok, amit viszont nem tudtak adni. Erre azok kihívták a jegyzőt, hogy Szőcsék kutyája támadja az ő gyerekeiket.

"Hogy is van a mondás? Rosszszomszédság török átok - ez esetben értékrontó tényező, nemigen akad, aki megfizetné árán az ingatlanukat. Akár jól is érezhetnék magukat, hiszen végre van ismét saját otthonuk, szép a táj, barátsággal fogadták őket a nagylóciak (egy tanárnő a helybéli kalendáriumából is adott, abból megismerhetik új lakhelyük múltját, jelenét). Csak hát Nagylóc is Magyarországon van, itt is akad olyan kőműves, bank és szomszéd, aki gyomoridegességet okozva elrontja az ember, ha nehezen is, de fel-feltámadó jókedvét...

helyzet azért is aggályos, mert e cselekmények jelentős része azért következhetett be, mert az állam nem teljesítette az ingatlan-nyilvántartás közhiteles voltára vonatkozó kötelezettségét. Nyitva áll a kérdés, hogy az állam felelőssé tehető-e ezért, és kártérítésre, kárenyhítésre kötelezhető-e azon jóhiszemű sértettek esetében, akik részben a hivatali rendszer hiányosságai miatt váltak földönfutóvá. (origo, 2006. szeptember 17.)

Ismerkednek parkban, orvosnál. Az OKRI által tartott konferencián (...) elmondták, a legáltalánosabb módszer szerint a lakásmaffia felhajtói önkormányzatok szociális osztályain, karitatív intézményeknél, orvosnál, parkban ismerkednek, érdeklődnek segítségre szoruló, idős, egyedülálló emberek után, majd albérlőként, eltartóként vagy baráti alapon beköltöznek hozzájuk, és adásvételi szerződés aláírására veszik rá őket. Másoknak „kedvező” lakáscserét ajánlanak fel. Az is előfordul, hogy a kisvállalkozóknak kölcsönt kínálnak, végül a hiteltörlesztés elmaradása miatt érvényesítik az ingatlanra bejegyzett jelzálogjogot. Más elkövetők ismerőseiket kérik fel, adják rövid időre hitelfedezetként lakásukat, végül az adósságtörlesztés elmaradása miatt a kezes ingatlanát elárverezik, a bűnelkövetők pedig „távol tartva” a többi licitálót, szinte ingyen szerzik meg az ingatlant. Ezenkívül léteznek úgynevezett áleladók is: előfordul, hogy valaki kibérel egy ingatlant, majd megszerezvén a tulajdonos adatait, hamisított okiratok felhasználásával eladja az ingatlant - akár többször is. A legújabb módszer szerint beteg, magatehetetlen embereket keresnek fel kórházakban a lakásmaffia tagjai, és a kórházi alkalmazottak közreműködésével íratják alá velük az adásvételi szerződéseket. (FigyelőNet, 2006. szeptember 19.)

Ezúttal a lakásmaffia egy kolléganőnként Bódis Szilviánál kopogtatott. Bódis Szilvia: - Nagyon sokáig próbálkoztam, mert akkoriban nem nagyon mentek a telkek, és végül jelentkezett egy fiatalember, aki elmondta, hogy ő csak a felét, 3 millió forintot tudna kifizetni. Tekintettel arra, hogy szükségem volt a pénzre, azt mondtam, hogy vállalom. Ezek után az ügyvédnek elkérte a barátságosan mosolygó fiatalembertől a személyazonossági igazolványát, és átvonult a másik szobába, a titkárnőjével leíratta a szerződést, lemásolták a fiú személyazonossági igazolványát, visszajött az ügyvéd, mind a ketten aláírtunk mindent, és abban maradtunk, hogy én most akkor 3 millió forintot kapok, majd december 31-én kapom még a másik 3 millió forintot.

Mv.: - Tehát 6 millió volt a vételár.

B. Sz.: - 6 millió összesen, igen.

Mv.: - Mi ez egyébként? Telek, nyaraló?

B. Sz.: - Egy nyaraló, 850 négyszögöllel és egy 60 négyzetméteres házzal. Na most eljött az a pillanat, amikor december 31. lezárt, én szilveszterkor nem akartam őt zavarni, majd január első napjaiban hívtam, mikor is nem vette fel a telefont. És akkor elmentem az ügyvédhez, hogy most mit kellene csinálni, és hát akkor azt mondta, hogy hát nem tehetünk mást, mint hogy pereskedünk. Annak rendje és módja szerint kiértékeltem őt erről, és visszajött a levél, hogy ismeretlen, azon a címen nem ismerik, és azután mint kiderült, írt a bíróság egy levelet. Namost a bíróságnak is visszajött, hogy ismeretlen, ezek után a bíróság azt mondta, hogy akkor az én költségemre egy ügygondnokot fognak kinevezni, aki majd az ismeretlen helyen tartózkodó fiatalember nevében eljár, tehát ezt én kifizettem, természetesen a 6 millió forintnak megfelelő 380 000 forintos nem tudom hány százalékos kötelező illetéket kifizettem, és a saját ügyvédemnek is kifizettem 500 000 forintot, úgyhogy így aztán visszakerült a nevemre. Magyarul körülbelül 1 millió forintba került nekem az, hogy ezt a játékot, most nem beszélek az idegrendszeremről, hogy ezt a játékot én végigjátszottam, hogy eladtam a telkemet, vagy utána nekem kellett visszavásárolni.

Benne vagyunk a tévében

Az adócsalástól a túlsúlyos ügyvédekén át a nemfizető megvesztegetettekig

Péntek reggel. Beborul, esik, aztán valami napsütésféle kezdődik, de ígérlet csak a derűs péntek, reggel még semmi remény a strandos, fürdőző hétvégére. Az ember tehát jobb hiányában nyúl a televízió távirányítójához, kikapcsolódásra, szórakozásra vágyva. Aztán a kereső megállapodik valami furcsa, az időjáráshoz illő szomorkás műsornál, és ott ragad. Itt nincs Lagzi Lajcsi, senki nem dárídózik, nem éltetik az évben már másodszor nyerő fociválogatottat, sőt szépségkirálynőjelöltek sem vonulnak fel bikini-ben. Az országos szórású Budapest TV nem többet, nem kevesebbet kínál, mint magát a magyar valóságot alulnézetben, a kifosztottak, kisemmizettek látószögéből.

A Sors-Társak élőműsorát Török-Szabó Erzsébet vezeti. Minden második pénteken jelentkezik a műsor, és elmondható: ahogy híre elterjedt, mind többen várják. Olyanok, akik már maguk is bajba kerültek, és olyanok, akik együttéreznek a kifosztottakkal, talán arra gondolva: ez velük is megeshetett volna már.

Bevezetőként egy kis napi politika. Utalás az ország helyzetére, a mindenkinek nehéz megcsorított csomag-ra.

- Adót kell fizetni, egyre többet, de miből? Hát nem az lenne a hatalom érdeke, hogy beszédje minél több helyről, ami az övé? Csak-hogy ha nem vesz tudomást a Sors-Társakról, akkor megnézheti a következményeket. Ha nincs lakás, nincs otthon, nincs nyilvántartható cím, akkor bizony adózó sincs. -

Vibrál a műsor, a témában járatlan nézőnek figyelnie kell. Talán nekik, talán a képernyő előtt helyet foglaló

Sors-Társaknak magyaráz az elnök: - A jelzőjog-bejegyzés hivatalos lett. Megint az ügyvédek jártak jól. Mi éveken át szóvátettük, visszaélésre ad lehetőséget, hogy a tulajdoni lap szabad, bárki által hozzáférhető préda. Most a jogászok megszerezték a bejegyzés jogát. Természetesen tiszteletdíjért. A tulaj-

Minden adásban újabb eseteket ismerhetnek meg a nézők

donos fizet, de garanciát nem kap, hogy mások a nevében ne hamisítsanak, ne árulják a vagyonát. Az új rendelkezés tehát nem más, mint a mohóság újabb tortaszelete, leöntve a tisztesség védelmének mázával.

Veszendő méltóság

Következik az információ, lapunk reklámja. A műsorvezető elmondja, hogy az egyesület újságja ingyenes és nagy példányszámú. A polgármesteri hivatalokban hozzá lehet jutni, az ügyfélszolgálati irodák polcairól bárki elveheti, olvashatja. (Csak ne rettenjen meg a benne található sok szörnyűségtől...)

A műsor szerkezetéhez tartozik a vendég. Általában ketten érkeznek a stúdióba, de most csak a Sors-Társak egyik fészekrakója kapott meghívást. Török-

Szabó Erzsébet azt mondja, hogy hiába az órányi képernyős jelenlét, a történetek, az emberi tragédiák bemutatásához kevés ez az idő. Ezért döntött úgy, hogy kevesebb vendéggel, de azzal hosszabban beszélget. Most például az emberi méltóságról. Mert ehhez mindenkinek joga van, akár csak a tisztességes

ziós nyilvánosság, hanem rossz emlékei zavarják. Társaságban talán napjában százszor is kimondja a nevet, most mégis habozik. A jövőtől retteg. Őt becsaphatták, kifoszthatták, egyelőre következmények nélkül. De mi lesz, ha megnevezi a közvetítőt, a balekfelhajtót? Tapasztalatai szerint ebből megint csak neki lehet kellemetlensége.

- P. Zoltán - mondja, szinte a monogramot. - Több millióról szólt a szerződés. Az aláíró pedig az egri ügyvéd lett.

- Ismerős az úr - emlékezik Török-Szabó Erzsébet. - A Budai Kerületi Bíróságon találkoztunk. Számtalan hasonló ügye van. És áldozatai hozzád hasonlóan mesélik el kálváriájukat. Kölcsönt akartak, aztán egy nap már nem volt hova hazamenniük. A szerződésben leírt pénzüket sem kapták meg.

- Én sem. Milliókat írtak a papírra. Azt mondták, hogy az a szám az én biztosítékom. Olyan meggyőzően magyarázták, hogy elhittem. Formaság minden, hajtogatták. Ígérték, hogy megvédelmeznék a hitelezőktől, behajtóktól. Szóval a történet papíron hatmillióról szólt, de ha volt is ennyi pénz, azt mások vitték el. Én 350 ezret kaptam kézhez. Az adósságaim törlesztéséhez ez elégnek tűnt, P. Zoltán pedig azt mondta, hogy minden csak formaság, az adásvételi szerződés három hónap múlva érvénytelen lesz. Aztán mégis a Földhivatalba került a papír. Én pedig bérlő lettem a saját tulajdonomban!...

Halottaink emléke

- Évek óta harcolunk a jelenség ellen - fakad ki a műsorvezető. - Emberek százmilliókat keresnek ingatlanhitellel. Elég csak az

élethez. Ettől érezhetik megfosztva magukat a Sors-Társak. Ezt hangsúlyozza L. Mária, az Egerből érkező vendég is.

- 2000 nyarán felgyülemlettek a közüzemi tartozásaim. Nem éltünk fényűző módon, a mindennapok drágultak meg. Kölcsönt akartam valakitől szerezni, hogy levegőt vehessek. Egy ismerősöm ajánlott hitelezőt. Tárgyaltunk, aztán megállapodtunk. Később aláírtam az elem tett papírokat. Végig azt hittem, kölcsönszerződést szignálok, nem sejtettem, hogy egy adásvételhez adom a nevem és a lakásom.

Rutinos a műsorvezető, érződik minden mozdulatán, minden kérdésén, hogy nem először találkozik ilyesfajta történetekkel.

- Kivel tárgyaltál, ki vitt bele ebbe a csapdába?

A vendéget nem a televí-

egyesületünkben fellelhető okmányokat átnézni. Ugyanakkor e pénzeknek nincs nyomuk a vagyonevadásokban. A hitelezők nyereszkeskednek, de nem adóznak. Véltetően azért, mert a fiktív szerződéseknek nincs hivatali útjuk, ezek egyből a végállomásra, egy asztal fiókjába vagy valamelyik szekrény mélyére kerülnek.

Az élőműsor első telefonálója Székesfehérvárról jelentkezik. B. Lászlóként mutatkozik be, és a halottakat megillető méltóságról beszél.

- Az eltávozottak nem tanúskodhatnak, és mondhatnak róluk bármit, nem tiltakozhatnak. Nekem jutott az a hálátlan szerep, hogy védelmezni kellett elhunyt szeretteimet. Korábban tíz esztendeig ápoltam, halálakor rám hagyta ingatlanát. És következett megint majdnem egy évtizednyi pereskedés. Mert a testvérem kisemmizettnek érezte magát. És a végén elérte, hogy a bíróság hatmillió forintnyi részesedés megfizetésére kötelezzon. Az ítélet azt sejtette, hogy a végrendelkező nem lehetett épelméjű. És nem állhatok ki a világ elé, hogy megvédjem, hogy a méltóságát helyreállítsam...

Újabb telefonáló jelentkezik. Egy hölgy. Nem lehet törzsnézője a műsornak, mert hangján csodálkozás érződik.

- Megdöbbenve hallgatom történeteiket. Ezek a családok, kifosztások nemcsak a vagyont, hanem a méltóságot is érintik. Az ember önbecsülése vesz el az otthonnal. Engem a tettesek lelkiismerete érdekelne. Vajon megszólal, ha például itt, a tévé képernyője előtt szembesül egy-egy áldozata nyomorúságával?

Török-Szabó Erzsébet nem bújhat ki a bőréből. Nem lehet érzéketlen, nem játszhatja a kívülről. Ő nemcsak műsorvezető, hanem a Sors-Társak elnöke is. Ezért érthető az indulata:

- A vétkesek és cinkosaik nem szégyenkeznek, legfeljebb tagadnak! Van például egy közjegyző, a színlelt szerződések egyik állandó jegyzője. G. Judit. Ismerői tudhatják, sejtetik, hogy mivel foglalkozik. Ezért ha érdeklődünk, tagadják kapcsolatukat. De vannak ügyvédek, bírók és más, Sors-Társakhoz kötődő személyek. A sárosak szemtől szemben nem mernek velünk találkozni. Pedig kapacitáljuk őket a klubunkba, de nem jönnek. Az pedig nem járja, hogy valamit elkövetnek, aztán meg vonogatták a vállukat... Hamarosan megjelenik a könyvem az ingatlancsalások egy évtizedéről. Ebben nevén nevezek mindenkit. Jegyzőkönyvekből, bírósági iratokból dolgozom. Talán a cinkosok kollégái, ismerősei számonkérnek azt, amit mi nem tudunk. Talán ők kikezdek a ma még kikezdetleneket.

Szerelem helyett pénz

Ismét egy aktív néző:

- Nem mutakozom be, de én is sorstárs vagyok. A végrehajtó látogat, intézkedik, de nem mutatja meg a részletes számlát. Magyarán kilakoltatnak, dobra verik értékeinket, de nem tudjuk, hogy a befolyt pénz mekkora lyukat töm be. A hitelezők így kedvük szerint játszhatnak a kamatokkal.

Adás után megkérdezem Török-Szabó Erzsébetet, miként dönti el, hogy adásonként mennyi időt szán egy-egy telefonálóra. Az elnök asszony azt mondja, műsorvezetőként pörögnie kell, nincs lehetősége a témák részleteinek bemutatására. Ezért inkább azt ajánlja, hogy a segítséget, tanácsot kérők a Dobozi utcai klubot keressék fel, ott lehet elmélyülni, az eseteket nyugodtan végig gondolni.

Az előadás közben visszakanyarodik az örök témához. Egy kibeszélős műsorban ez a szerelem lenne,

Mv.: - De az a 3 millió forint, az nálad maradt, amit ő adott?

B. Sz.: - Nem, azt vissza kellett fizetni. Engem a bíróság arra kötelezett. (Kossuth Rádió, Napközben, 2006. szeptember 18.)

Veszélyes a magánszerződés. Életjáradékért általában azok a család nélküli, egyedülálló nyugdíjasok értékesítik lakásukat, akik nem szorulnak ugyan állandó beteggondozásra, de lakásukat nem tudják önerőből fenntartani, esetleg éppen egy ilyen megoldással akarnak állandó segítséget nyújtani örökösöknek. De minél hátrányosabb a szociális helyzete az ilyen nyugdíjasnak, annál kiszolgáltatottabb, s ezt a haszonlesők, a lakásmaffia is tudja. Kényszerhelyzetben egyre többen folyamodnak hasonló megoldáshoz azok közül is, akik nem tudják törleszteni felvett hiteleiket. A Sors-Társak Egyesülete nyilvántartásában hemzsegnek az eltartási vagy életjáradéki szerződések kisemmizett feleinek panasza. Az ilyen magánszerződéseknél úgy jön létre a család, hogy ügyvédi segédlettel tévedésbe ejtik a lakástulajdonost: jóllehet megállapodnak a részletekről, például az egy összegben fizetendő előlegről, illetve a havi juttatásról, de a teljesítés körülményeit nem foglalják írásba. A csalók pedig akár két-három tanút is visznek az ügyvédi szerződéskötésre, a lakástulajdonos magára marad állításával, hogy márpedig az előleg átadására nem került sor az ügyvéd előtt, az csupán bekerült a szerződésbe. Az idős tulajdonos tehát nem kap semmit, s hiába keresi igazát peres úton, a bíróságok a szerződés és a tanúk egyhangzó nyilatkozatai alapján kénytelenek teljesértékűeknek elismerni a szerződéseket, tehát a tulajdonjog marad a rosszhiszemű félénél. Bár Török-Szabó Erzsébet, az egyesület vezetőjének véleménye alapján szinte név szerint azonosíthatók azok, akik részt vesznek a kétes ügyletekben, neveket, konkrét eseteket nem osztott meg velünk. Az életjáradékot lakásért típusú magánszerződéseknek tehát vannak kockázataik. (Magyar Nemzet, 2006. szeptember 23.)

Követhet el műhibát az ügyvéd is. Bérces Róbert, a Budapesti Ügyvédi Kamara elnökhelyettese: - Azon vagyunk, hogy tisztes ügyvéd ne vállaljon el akármit. Ennek persze természetesen akadályát képezi az, hogy ötezeröttszázan vagyunk Budapesten, többen, mint egész Ausztriában. (...) Ami a lakásmaffia-ügyeket illeti, azokban az esetekben egy kicsikét mögé kell tekinteni, ugyanis ezeknek a túlnyomó része olyan, hogy valaki nagy összegű hitelt vesz fel, olyan uzsorakamatra amit nem tud kifizetni, és a biztosítékul adott lakás vesz el. Ilyenkor tehát meg kell nézni azt is, hogy a sértett fél az korrektül, jóhiszeműen járt-e el! (...) Van ötezeröttszáz ügyvéd Budapesten. Panaszbejelentés van négyszáz, ebből körülbelül húsz ingatlan-adásvétellel kapcsolatos, és ebből kettő-három ha az úgynevezett lakásmaffias ügybe tartozik. Sokkal több az ellenjegyzés szabályainak a megszegésével megvalósított magatartás. (...) Ha az ügyvéd benne van nyakig, akkor kártérítési felelőssége van. Ha az ügyvéd műhibát vétett, tehát valamire nem figyelt oda, ugyanúgy kártérítési felelőssége van, amelyet az ügyvédbiztosító rendez a megfelelő eljárás lefolytatását követően. Ha az ügyvéd vétlen, akkor azt kell mondjam, pechje van. Ha úgy érzi, hogy az ügyvéd hibázott, és emiatt a kárfelelősségét érvényesíteni kívánja, akkor be kell perelni, meg kell várni, hogy jogerős lesz az ítélet, és ezen jogerős ítélet alapján az ügyvédbiztosító fizet. Dolgozunk azon, hogy ezt a felesleges procedúrát ne kelljen lefolytatni, hiszen az ügyvéd számára is lényegesen egyszerűbb a megoldás, hogyha tiszta tényállás mellett az ügyvédbiztosító azonnal fizetne. Persze természetesen ez az ügyfelek számára könnyebb megoldást, az ügyvéd számára meg kényelmesebb megoldást megvalósítandó akadálya az, hogy felmerül a gyanú, hogy mi lesz akkor, hogyha az ügyvédek éppen a megélhetési gondokra hivatkozással összejátszanak az ügyféllel, és megbeszélnek, hogy most így szereznek pénzt a biztosítótól. (Kossuth Rádió, Reggeli Krónika, 2006. szeptember 27.)

itt a pénz. Török-Szabó Erzsébet ismét kifakad:

- Lelkiismeret? Mit is várhatunk?! A bíróságokon azt mondják, hogy a bírák lelkiismeretük szerint döntenek. Mi pedig tudjuk, hogy az ingatlan-csalók mennyi pénzt adnak át ügyvédeknek. A pénz további útját nem ismerjük, de az ítéleteket igen. És elképedünk. Néhány ügyvédnek már rég börtönben kellene ülni. De nem vonulnak be. Méltányosságból. Papírt hoznak, hogy súlyos betegek. Rákosak, súlyfelesleggel. És megússzák.

Ezt véleményezi a stúdióvendég, L. Mária: - Én bezzeg 2002-ben utcára kerültem. A bíróság azt mondta, érvényes az adásvételi szerződés. Megértést, részvétet nem remélhettem.

Az időjárás szeles, hűvös, a stúdióban mégis felforrósodik a levegő. Mert egy fiatalos hangú nő telefonál: - A rendőrség segítene, de nehéz. Az adatbázisból kitöltetlen lapok kerültek ügyvédek kezébe. Onnan pedig már nehéz ki nyomozni, hogy ki milyen módon él vissza ezekkel. Mi csak a tegnapi szegény romákat, hajléktalanokat látjuk mai gazdaként. Gyakran erőszakkal, veréssel kényszerítik a tulajdonosokat, hogy bérlőként fogadják be őket, aztán házon belül már csinálhatják a stiklit.

- A műsor szépsége és tragédiája a folyamatosság - elmélkedik Török-Szabó Erzsébet. - Itt minden történet hangulatában, tanulságában kapcsolódik egy másikhoz. Nemrég például egy sorstársamat semmizték ki. A tettest a hajléktalanokat segítő, tehát közpénzből fenntartott hivatal ügyvédje segítette. Felhívtam a hivatalvezetőt, hogy kompenzációt kérjek. Nem magamnak, hanem az áldozatnak. Még csak végig sem hallgatott. Egyszerűen lecsapta a kagylót.

- Igen, ez a társadalom

A nézők azonnal választ kapnak kérdéseikre

egyik baja - kapcsolódik a témába Lothár Mária. - Nincs együttérzés. Én például jogerősen, tehát másodfokon is pert vesztettem a polgári bíróságon. Hiába kértem a tárgyalás elnapolását. Hiába érveltem a folyamatban lévő nyomozással, a várható büntetőperrel. Hiába hivatkoztam a P. Zoltánék által becsapott áldozatok hosszú listájára, a sérelmem nem lett megállapítva. Most már csak a Legfelsőbb Bíróságban reménykedhetek...

Holló a hollónak...

Egy ismerős Sors-Társ, a füzesabonyi J. Miklós a telefon túlvégén: - Nemcsak az ügyvédekre, közjegyzőkre, hanem a hitelt folyósító, az ingatlan jelzálogát birtokló takarékszövetkezetre is figyelni kell. A pénzintézet szereti a markában tartani, megropogtatni adósait...

Megint egy férfi jelentkező. Érezhetően nincs képen. És ez nem a televízió hibája.

- Nem értem az áldozatokat - mondja. - Nem tudnak olvasni? Nem tudják, mit írnak alá? Nem tudnak különbséget tenni adásvétel és kölcsön között?!

A felvilágosítás Török-Szabó Erzsébetre marad: - Kedves uram, a túloldalon tervezetten csálnak. Olyan helyzetet teremtenek, hogy ne legyen idő gondolkodni, ellenőrizni. Szóban tájékoztatnak, aztán gyorsan dug-

ják a papírt áldozatuk orra alá, hogy itt írja alá, de sürgősen, mert ha késlekedik, akkor a hitel is lassan érkezik. És az áldozatok naivak, jóhiszeműek. A jogvégzett emberekben, azok esküjében bíznak. Mire rájönnek, hogy mire megy ki a játék, már késő...

Egy női telefonáló megerősíti az elmondottakat: - Az ügyvédnek nincs felelőssége. Előttünk szentek, a bíróság előtt támadhatatlannak. Ahogy a népi mondás tartja: holló a hollónak nem vájja ki a szemét. Ezért is nehéz ellenük hadakozni. Jogi bikfanyelven beszélnek, érezhetően hülyének néznek, ha nem értjük mondandójukat. Én ennek ellenére megvívтам a magam háborúját. A bíróságon nyertem, de valójában nem érezhetem a győzelem ízét. Mert a megítélt kártérítést senkitől sem remélhetem. Kiderült, hogy az ügyvéd munkáltatójaként feltüntetett jogtanácsosi iroda egy halott nevén üzemel. A vétkes kollega pedig vagyontalan, nyugdíjas. Ja, és még másoknak is tartozik. Igaz, lenne autója, lakása, de a végrehajtókat ez az igazságszolgáltatás csak ránk, Sors-Társakra küldi.

Ordítóak a különbségek. Egy amatőr videós felvételt mutatja be a műsor. Egy Sors-Társ készítette az egyesület egyik akciójáról. A bajbajutottak egymáson segítenek. Egy öreg tanya-épületet bontanak, természetesen önkéntesen, jó szó-

ért. Tagtársukat segítik, és ezt tették korábban is. Élelmet, szeretetet osztanak meg, nekik ennyit adott az élet.

- Ezek vagyunk. - A szikár megállapítás a műsorvezetőé. - Mi adunk, de ott vannak azok, akik elvesznek. Mi sebeket kapunk, míg mások sérthetetlenek. Bennünket lehülyéznek, a túloldalon lévőket megsüvegelik, kitüntetik, kinevezik. Az egyik legismertebb ügyvédi irodát Budapesten a B. család vezeti. A generáció valamennyi tagja ismert közéleti személyiség. De a kulisszák mögött náluk is tilosban forog a pénz. Magánszemélyek, főként idős hölgyek kölcsöneit közvetítik. Ha más földi halandó tenne ilyesmit, azt tiltott banki tevékenységgel gyanúsítanák. A B. családról ilyesmit még senki nem mert feltételezni... A felszínen mi vagyunk, a Sors-Társak. A mi ostobaságunk, kiszolgáltatottságunk mások takarója. A mélyben ott vannak a korrupcióval, az adócsalással szerzett milliárdok. Rólunk már a soka-dik bört húzzák le, de a megvesztegetettek, a pénz-kölcsönzők és -közvetítők nem fizetnek. Az ő számlájukat mi álljuk. Talán egyszer ez másoknak is feltűnik. Talán egyszer majd sokan kezdenek hozzánk hasonlóan gondolkodni. Mert nemcsak a lakást, az országot is elcsaklizzák az ügyeskedők. Mi már korábban is tiltakoztunk, és ezt tesszük a jövőben is. Ezért is üzenem a vállalkozóknak, a tisztességes munkavállalóknak, a betegeknek és más, jobb sorsra érdemes embernek, társadalmi rétegnek, hogy nagy a Parlament, előtte még sok tüntető elfér!

A műsor a Sors-Társak Egyesülete címének, telefonszámainak ismertetésével zárul. Az egy óra gyorsan eltelt. Nézzünk ki az ablakon, próbálunk a jövőbe látni, sajnos az időjárás nem javul...

H. K.

Tóparti történet, beteg apával

Másfél évtizedes pereskedés után sem kap kártérítést

Amilyen történetet Rindtné Matyi Margit elmesél, az utóbbi időben tipikusnak tartanak. Helyesebb úgy mondani: az egyik fajta lakásmaffia-tevékenységnek lehet a tipikus példája. Annak, amely talán a leggyalázatosabb: idős, korlátozott beszámíthatóságú embert fosztanak meg a tulajdonától.

A papa a hatvanas évek elejétől kezdett leépülni - meséli Matyi Margit, nyolcvanra már olyan állapotba került, hogy jobb volt nem egyedül hagyni: üldözési mániája támadt. Ezért magam gondoskodtam róla, a körzeti orvos elvállalta, hogy segít meggyógyítani.

Velencén éltek, egy kétszázötven négyzetméteres házban, amelynek három lakásából egy Margit volt férjének a szüleié volt, a másik az apja nyári otthona, a harmadikat pedig ő vette meg, az elhalálozott tulajdonos örökösétől. A szomszéd telek tulajdonosa meg akart vásárolni az ő telkükből 150 négyzetmétert, de nem adták, hiába erősködött. Pedig a ház bizony öregecske volt, fel kellett újítani, jól jött volna minden forint. Aztán váratlanul, a szomszéd ajánlatára beköszönt hozzájuk egy arab házaspár, hogy vevők lennének az ingatlanra. Csodálkoztak, hiszen nem is árulták.

Később Margit nyaralni indult, de azt megszervezte, hogy az apja ne maradjon egyedül: elvitte a nővéréhez egy másik faluba, csak azután utazott el. A szomszéd, aki tudta, mi a falu neve, másodmagával utánament, a nővérnek azt mondta, azért, mert a gázbevezetésről kell sürgősen dönteni. Amíg a konyhában a kávé készült, az ágy-

ból a begyógyszerezve heverő apát kivitték, kocsiba tették, Velencére szállították, majd másnap Budapestre, az apa lakásában előkeresték a szükséges iratokat, majd azokkal együtt elszállították egy ügyvédhez. Az apa cukor-

szerepel. Sürgősen visszavitték Velencére, és nem tudván, hogy az apa csak pépes ételeket képes fogyasztani, hiába próbálták etetni. A végül elhívott orvos kórházba vitte volna, de csak az idősebbik lányához fuvarozták vissza.

A szomszédnak ugyan aztán megmondták a magukét, de el nem rettentették, megint csak megkereste az apát, és aláíratott vele egy másik szerződést (példányt nem adott belőle), majd egy harmadikat is. A lány abból tudta meg, hogy a kótyavetye megtörtént, hogy levelet kapott a Földhivaltól: átírták a tulajdonjogot. Perelni kezdett.

(a jegyző tanúsította, hogy nem adott rá engedélyt), az elmeorvosi bizonyítvány kimondta az immár néhai apáról, hogy a fiktív szerződés dátumozásakor "elmeállapota következtében ügyei viteléhez szükséges belátási képességét végérvényesen elvesztette". A szomszédot felmentette a bíróság, az viszont tovább nógatta a lányt, hogy adja el a neki visszaírt, immár ház nélküli telket. Aki egy idő után úgy döntött, ebből elég, és értékén alul eladta egy helybélinek. Hogy kié most a telek? A térképszelvényen már évtizede azonos házszámmal szerepel a szomszédéval. A bíróság

Megítélték neki a kártérítést, mégsem fogja megkapni

beteg volt, agylágyulásban és agyérzsűkülletben szenvedett - és a gyógyszerei ott maradtak a lányánál. Az ügyvédnél bekómált. ("Állítólag azt mondta ott, hogy azért ment el a nővéremtől, mert mi, a két lány meg akarjuk ölni" - mondja Margit.) Bizonyára nem véletlen, hogy az ott gyártott ingatlan-adásvételi szerződésen nem az ő aláírása

A szerződés az arab asszony nevére szült, és egy abszolút aláíratlan példányt találtak a bíróságon. A bíró nem engedte szóhoz jutni, az ügyvédje pedig váratlanul ellene kezdett beszélni. A ház kiürült: elhunytak az ott lakó öregek. (Margit úgy fogalmaz: öten haltak bele a sorozatos zaklatásba.) Az üres épületet megrongálták, lerombolták

megítélt a lánynak félmillió forint kártérítést, az arab férfi ellen elfogatóparancsot adtak ki, de az eltűnt, állítólag külföldre távozott. Az asszony ugyan Budán lakik, ám a végrehajtó szerint nincs vagyona, tőle nem lehet megszerezni a kártérítés összegét.

E krónika pedig készült a pereskedés tizenhatodik évében...

Októberi programok

	Óra	Kedd	Csütörtök
Minden héten	9.30-15.00	Ügyfélfogadás	Ügyfélfogadás
1. hét	15-18		Jogi tanácsadás
2. hét	17-19	Egyesületi Fórum meghívott vendégekkel	
3. hét	16-18 15-17	Felvilágosítás	Egészségügyi nap
4. hét	15-18	Jogi tanácsadás	Terepere nap

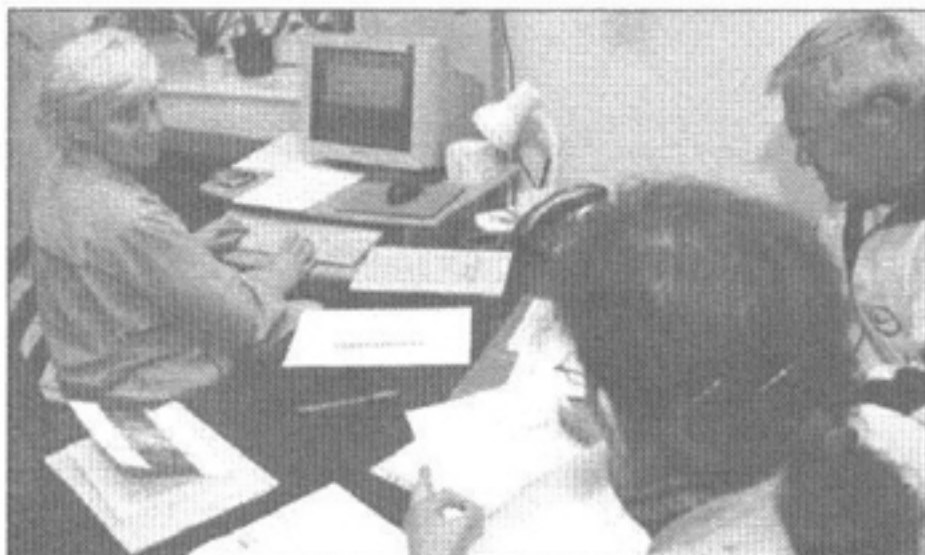
2006. október 10-én 17 órakor dr. Kapás Katalin, az Országos Közjegyző Kamara elnöke lesz az egyesület vendége

Az új ügyfeleket az előzetesen telefonon, személyesen egyeztetett időpontban fogadjuk.

Kivel szeretnének találkozni, miről szeretnének hallani?

Kérjük, írják meg a sorstarsak@freemail.hu címre!
A programváltoztatás jogát fenntartjuk!

Több mint három órán át faggatták az egyesület tagjai szeptemberben Ignác István dandártábornok, a Pest-megyei Rendőrkapitányság vezetője, aki a bűnüldözési tevékenység seregyi érdekes részletébe beavatta hallgatóit. Meghallgatva egy-egy laksmaffia-áldozat történetét, ígéretet tett, hogy utánajár a hatáskörébe tartozó ügyeknek.

Az egyesület szolgáltatásai

- jogi tanácsadás,
- azonos jellegű esetek bemutatása,
- beadványok elkészítése,
- tárgyalásokra szakértő küldése,
- tájékoztatás,
- segítségnyújtás,
- lelki segélynyújtás.

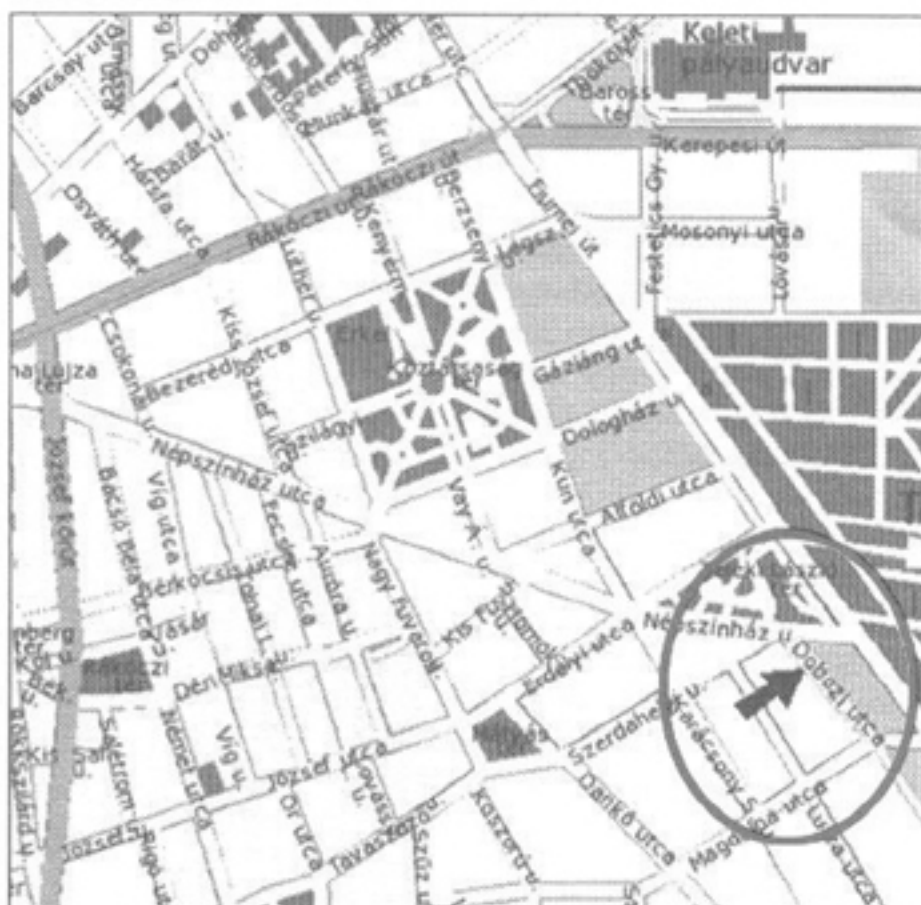
(Megbeszéléshez időpontot egyeztetni a fenti telefonszámok egyikén lehet.)

Lakásmaffiaügyek a Budapest Televízióban

Minden második pénteken reggel 8 és 9 óra között Török-Szabó Erzsébettel találkozhatnak a Budapest Televízió nézői. Műsora az ingatlanbűnözés jellegzetességeivel foglalkozik, meghívott vendégei maguk a megkérőzöttak. A Fészekhagyó című műsor támogatói: B-B Recycling Kft., Borbély József, Fejkó kkt., GG-Color Bt., Hajnali Krimi, KerteniBau Kft. Következő műsoridők: október 06-20., november 03-17., december 01., 15., 29. Az adás telefonszámai: 210-55-40, 210-55-42.

Hol érhető el az egyesület?

A Sors-Társak Közhasznú Egyesületének címe:
1086 Budapest, Dobozi u. 7-9. fszt. 3.

Telefon/üzenetrögzítő/fax:

06-1-210-7021; 06-1-210-7525, 06-30/924-31-83

Internet: www.sors-tarsak.hu

E-mail: sorstarsak@freemail.hu

Az iroda megközelíthető

a Blaha Lujza tértől a 28-as, 37-es,

a Keleti pályaudvartól a 24-es villamossal,

a Salgótarjáni úti megállóig

Adószámunk: 18175921-1-42

Kérjük mindazokat, akik az áldozatok otthonának védelmét, a már kilakoltatottak újbóli otthonteremtését fontosnak tartják, hozzájárulásukkal segítsék a Sors-Társak Közhasznú Egyesület tevékenységét!

Impresszum

SORS-TÁRSÁK LAPJA

Az ingatlanbűnözés áldozatainak fóruma

Kiadja a Sors-Társak Közhasznú Egyesülete
Felelős kiadó Török-Szabó Erzsébet, elnök
Szerkesztő: Szöllősi Ferenc